

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/133/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121207808
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8121207808.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v spore žalobkyne: U. A., G.. XX.XX.XXXX, K. O. XXX, XXX XX O., U. A., zastúpená T. B. A., G.. XX.XX.XXXX, K. O. XXX, XXX XX O., proti žalovanému KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 24 785 199, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava - Pod. Biskup., IČO: 47 255 773, o vydanie bezdôvodného obohatenia a primerané finančné zadost'učinenie, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žiadna o strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou, podanou na súde dňa 20.09.2021, domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 900,78 eura a primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 3.513,33 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v roku 2011 a 2012 uzavrela so žalovaným, resp. jeho právnym predchodcom, dve spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých jej poskytol spotrebiteľské úvery/pôžičky, ktoré sa na základe žalôb podaných zo strany žalovaného stali predmetom dvoch súdnych konaní a v ktorých si žalovaný uplatňoval okrem istiny aj úroky, úroky z omeškania a iné sankčné poplatky. V prebiehajúcich súdnych konaniach, v pozícií dlžníka poukazovala na viaceré nedostatky spotrebiteľských zmlúv, ktoré so žalovaným ako veriteľom uzavrela.. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16Cps/170/2020 si, žalovaný v pozícií žalobcu, uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 3.909,07 eura s prísl. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo 04.03.2021, č.k.: 16Csp/170/2020-102, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.04.2021 a vykonateľnosť dňa 07.04.2021, súd žalobu zamietol konštatovaním, že predmetný úver bol bez úrokov a bez poplatkov. Rozdiel medzi sumou zaplatenia, ktorej sa žalovaný touto žalobou domáhal a sumou, na ktorú bola súdom zaviazaná predstavuje sumu vo výške 3.909,07 eura v jej prospech. Súd v bode 30. rozsudku zároveň konštatuje, že úver čerpala vo výške 6.710,- eur, ale úhrady celkovo poukázala 7.502,58 eura, čo je o 792,58 eura viac. V konaní vednom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15Cps/38/2020 si žalovaný v pozícií žalobcu, uplatňoval žalobou nárok na zaplatenie sumy 3.117,60 eura s prísl. Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 01.06.2021, č.k.: 15Csp/38/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2021 a vykonateľnosť dňa 03.08.2021, súd žalobu zamietol konštatovaním, že predmetný úver bol bez úrokov a bez poplatkov. Rozdiel medzi sumou zaplatenia, ktorej sa žalovaný touto žalobou domáhal a sumou, na ktorú bola súdom zaviazaná predstavuje sumu vo výške 3.117,60 eura v jej prospech. Súd v bode 40. rozsudku zároveň konštatuje, že úver čerpala vo výške 5.400,- eur, ale na úhrady celkovo poukázala 5.508,20 eura, čo je o 108,20 eura viac. Z vyššie uvedených rozsudkov vyplýva, že žalovanému v jednotlivých splátkach nad rámec právneho dôvodu celkom uhradila 900,78 eura. Ako spotrebiteľka uzatvorila so žalovaným ako dodávateľom spotrebiteľské zmluvy, predmetom

ktorých bolo poskytnutie finančných prostriedkov za podmienok, ktoré sa mali riadiť ustanoveniami čísla 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Už pri poskytovaní tejto služby žalovaný nepostupoval v súlade s požiadavkami zákona, ale konal v rozpore s jej záujmami ako spotrebiteľky tým, že mi poskytol služby, bez odbornej starostlivosti a to tak, že ju vystavil neplatným zmluvným podmienkam a právnej neistote. čo vyplýva z vyššie uvedených rozsudkov, kde súdy prvej inštancie konštatovali, že žalovaný si uplatňoval úroky a poplatky nezákonne. Primerané finančné zadostučinenie má plniť viacero funkcií (satisfakčnú, sankčnú, odradzujúcu a pod.), pričom pri určovaní jeho výšky sa posudzuje spôsobená ujma, ako miera škodlivých následkov vyjadrená v peniazoch, ktoré jej dodávateľ spôsobil alebo mienil spôsobiť porušením spotrebiteľského práva v snahe nezákonne sa na jej úkor obohatiť. Predmetné spotrebiteľské zmluvy uzatvorené so Slovenskou sporiteľňou a. s., podľa možnosti priebežne splácala. Neschopnosť splácať tieto úvery a ďalšie možné postupy konzultovala s advokátom zo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v Prešove, ktorý ju upozornil na neprijateľnosť zmluvných podmienok a na neprijateľnosť výšky úrokov a poplatkov. Navrhol jej splatiť úvery len do výšky poskytnutej istiny, resp. úver nesplácať a počkať na rozhodnutie súdov. Na splácanie nezákonne predpísaných splátok ju Slovenská sporiteľňa, resp. poverení mandanti (M.B.A. Brezno. Platíť sa oplatí, CEE Collect, MCGA legal. KRUK). priebežne písomne vyzývali najmenej 30 krát. Dňa 21.9.2015 jej bolo doručené Oznamenie o osobnej návšteve zamestnanca advokátskej kancelárie od M.B.A. Brezno. Na písomných výzvach mandanti uvádzali nepreukázateľné a zavádzajúco navýšené sumy dlhov, napr. dňa 18.7.2019 jej bola doručená Dobrá správa od KRUK, v ktorej ju informujú o výške dlhu 4.084,63 eura na zmluve č. 5023391473 a 4.318,66 eura na zmluve č. 5035380034. Ale v žalobe podanej 09.10.2020 žiadajú 3.909,07 eura a v žalobe podanej 20.11.2019 žiadajú 3.117,60 eura. Takže pôvodne žiadali zaplatiť o 175,56 eura, resp. o 1.201,06 eura vyššie sumy. V dôsledku konania žalovaného bola vystavená psychickému nátlaku tým, že musela znášať stav právnej neistoty, obávala sa výšky narastajúceho dlhu a musela čeliť aj žalobám na súdoch. Okresný súd v Banskej Bystrici vydal dňa 13.12.2019 Platobný rozkaz sp. zn.: 11Up/1712/2019 na zaplatenie 3.117,60 eura a dňa 07.07.2020 Platobný rozkaz sp. zn.: 20Up/786/2020 na zaplatenie sumy 3,909,07 eura. Proti žalobám a platobným rozkazom sa musela aktívne brániť poukazovaním na nezákonnosť úverových zmlúv a teda aj podaných žalôb. Za primerané finančné zadostučinenie považuje zaplatenie 50 % zo súm (3.909,07 eura a 3.117,60 eura), ktorých sa žalovaný voči nej domáhal žalobami, ale ktoré súdy vyhodnotili ako nedôvodne.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že od žalobkyne neprijal žiadne finančné prostriedky na úhradu svojich pohľadávok voči žalobkyňi, preto žalovaný ani nedisponuje finančnými prostriedkami, ktoré od nej žalobkyňa požaduje vrátiť. Na tejto situácii nemení nič ani skutočnosť, že pohľadávka bola od spoločnosti pôvodným veriteľom postúpená na žalovaného, nakoľko predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje typický mimozmluvný záväzok. To okrem iného znamená, že bez ohľadu na subjekty zmluvného vzťahu, v súvislosti s ktorým, resp. nad rámec ktorého, došlo k bezdôvodnému obohateniu, za bezdôvodné obohatenie zodpovedá subjekt, ktorý sa na úkor iného bezdôvodne obohatil. Ide o faktický stav, teda zodpovedným subjektom je ten, ktorého majetok sa v súlade s niektorou skutkovou podstatou bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 2, § 454 Občianskeho zákonníka) zväčšil na úkor majetku oprávneného z bezdôvodného obohatenia. Žalovaný je mimo akúkoľvek pochybnosť bez pasívnej vecnej legitímácie k nárokom žalobkyne, pretože táto plnila pôvodnému veriteľovi viac ako bola poskytnutá istina, čoho právnym následkom by bola aj nulita postúpenej pohľadávky. Zmluvou o postúpení pohľadávok prevzal žalovaný iba tú časť pohľadávky, ktorú má (mala) žalobkyňa ešte len plniť a nie tú, ktorú už v rámci plnenia poskytla žalobkyňa pôvodnému veriteľovi; teda nedisponuje prostriedkami, ktoré by tvorili titul bezdôvodného obohatenia. Žalovaný je názoru, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nie je bez výslovného súhlasu nového veriteľa možné, aby nový veriteľ automaticky preberal za pôvodného veriteľa jeho pasíva, čo by bolo okrem iného, aj neekonomické - a to aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obdo/7/2009 zo dňa 14.10.2010, podľa ktorého "Citované ustanovenie upravuje postúpenie pohľadávky na základe zmluvy, ktorou dochádza k zmene v osobe veriteľa. Do právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastupuje namiesto pôvodného veriteľa nový veriteľ bez toho, že by inak sa tento vzťah zmenil. Pohľadávka prechádza v stave, v akom existuje v čase postúpenia, vrátane jej príslušenstva. Zmluvu uzaviera pôvodný veriteľ (postupiteľ) a iný subjekt postupník, ktorý nastupuje na miesto pôvodného veriteľa. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, pretože zmena v osobe veriteľa sa nedotýka práv a povinností dlžníka zo záväzkového vzťahu. Čas, miesto, predmet plnenia i ďalšie podmienky zostávajú nezmenené.

Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla, v ktorom prípade ide už o zmenu zmluvy, a teda zmenu vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku, ktorá predpokladá v zmysle § 493 Obč. zák. dohodu zmluvných strán.” Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4Co/151/2018 -123, ktorý rozhodoval v obdobom prípade a označil rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorý rozhodol taktiež že žalovaný je pasívne vecne legitimovaný za chybné: “Naproti tomu bezdôvodné obohatenie zákon definuje ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Pasívna legitimácia v stanovenej povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie vychádza z ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka, a ako stav vyplývajúci z hmotného práva je viazaná na toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil. Odvolací súd je toho názoru, že nie je možné založiť pasívnu legitimáciu postupníka len na tom právnom závere, že na neho prešla pohľadávka v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Platby, ktorými žalobkyňa uhradila istinu nad rámec poskytnutého úveru zo zmluvy o úvere uzatvorenej pôvodným veriteľom a žalovanou, by aj v prípade záveru o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, spôsobili bezdôvodné obohatenia len tej strane, a teda tomu veriteľovi, ktorému boli tieto platby aj reálne poskytnuté. Prípadnú povinnosť bezdôvodne obohatenie vydať nemožno považovať za príslušenstvo pohľadávky, či iné práva spojené s pohľadávkou, ktoré postúpením pohľadávky prechádzajú na postupníka v dôsledku čoho by tento bol pasívne legitimovaný v spore.” Ďalej žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/49/2019 - 226 zo dňa 30.01.2020: „10. Uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému ako postupníkovi, vychádza zo zjavne nesprávne, až absurdne, chápaného inštitútu postúpenia pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na potvrdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že zmluvou zo dňa 26.6.2017 spoločnosť XY, s.r.o. ako postupca postúpila pohľadávku, o ktorej sa domnievala, že ju má voči žalobkyni, na žalovaného ako postupníka. Touto tzv. cesiou prešla na žalovaného údajná pohľadávka zo zmluvy o úvere spolu s jej príslušenstvom. Neprešlo ňou na žalovaného však postavenie účastníka zmluvy o úvere, účastníkmi zmluvy o úvere č. 612773321 zo dňa 23.7.2015 zostali naďalej XY, s.r.o. a žalobkyňa. Postúpením pohľadávky na postupníka neprechádzajú ani žiadne vzájomné nároky (pohľadávky), ktorá má druhá zmluvná strana voči postupcovi, tieto zostávajú zachované bezo zmeny a možno sa ich domáhať len voči postupcovi ako účastníkovi zmluvy. Vzájomné pohľadávky, ktoré má dlžník voči postupcovi, síce možno použiť na započítanie voči postupníkovi v súlade s § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak nemožno ich od postupníka úspešne vymáhať. Inými slovami postúpením pohľadávky postupník na seba neprevezme (§ 531 Občianskeho zákonníka) prípadný dlh, ktorý má postupca voči dlžníkovi, ani nepristupuje k prípadným záväzkom (§ 533 Občianskeho zákonníka) postupcu voči dlžníkovi. Navyše, treba súhlasiť so súdom prvej inštancie, že pokiaľ by žiadna pohľadávka spoločnosti XY, s.r.o. voči žalobkyni neexistovala, čo žalobkyňa tvrdí (pretože má za to, že celú istinu úveru, ktorý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov zaplatila a žiadne iné nároky voči nej spoločnosť XY, s.r.o. v čase postúpenia pohľadávky nemala), bolo by postúpenie neexistujúcej pohľadávky absolútne neplatným právnym úkonom. 11. Predovšetkým je však potrebné uviesť, že v posudzovanej veci sa žalobkyňa nedomáha nároku zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a XY, s.r.o., ale nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré predstavuje typický mimozmluvný záväzok. To okrem iného znamená, že bez ohľadu na subjekty zmluvného vzťahu, v súvislosti s ktorým, resp. nad rámec ktorého, došlo k bezdôvodnému obohateniu, za bezdôvodné obohatenie zodpovedá subjekt, ktorý sa na úkor iného bezdôvodne obohatil. Ide o faktický stav, teda zodpovedným subjektom je ten, ktorého majetok sa v súlade s niektorou skutkovou podstatou bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 2, § 454 Občianskeho zákonníka) zväčšil na úkor majetku oprávneného z bezdôvodného obohatenia. V konaní nebolo sporné a tvrdila to i samotná žalobkyňa, že všetky splátky úveru plnila spoločnosť XY, s.r.o., preto jedine táto spoločnosť môže zodpovedať za bezdôvodné obohatenie. Naopak žalobkyňa netvrdila, že by čokoľvek plnila žalovanému v tomto konaní. Z uvedeného potom úplne jednoznačne vyplýva, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne neobohatil, a teda nie nositeľom hmotnoprávnej subjektívnej povinnosti voči žalobkyni zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie.”

3. Pokiaľ ide o primerané finančné zadostučinenie uviedol, že konštatovanie súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v pôvodnom konaní (s dôsledkom zamietnutia žaloby a následného znášania pomernej časti trov konania úspešnejšej strany) predstavuje podľa názoru žalovaného dostatočnú satisfakciu a ochranu práv žalobkyne. Pod satisfakciou treba rozumieť poskytnutie náhrady za utrpenú krivdu, urážku, ublíženie, teda ide o rýdzo osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov porušenia spotrebiteľských práv. Zamietnutie žaloby v pôvodnom konaní nespôsobilo žiadne

nepriaznivé následky pre Žalobkyňu a nevznikla jej žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia. Takýto argument však z povahy veci nemôže obstať, je totiž zrejme, že akékoľvek civilné sporové súdne konanie so sebou nesie určitú mieru právnej neistoty a to pre obe strany sporu. Ide teda o vlastnosť imanentnú sporovému súdnemu konaniu ako takému. Teda nebola naplnená ani požiadavka na spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu, ktorú nie je povinný znášať. Nárok na primerané zadosťučinenie teda predstavuje alternatívnu sankciu za protiprávne konanie dodávateľa. V súčasnosti posudzovanom prípade však táto protiprávnosť na strane žalovaného úplne absentuje. Žaloba, ktorou sa oprávnená osoba domáha primeraného finančného zadosťučinenia sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie je nástrojom satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu v postavení toho, kto právo spotrebiteľa porušil a dotknutej osoby - spotrebiteľa. Okrem satisfakčnej funkcie má primerané finančné zadosťučinenie aj sankčnú povahu, pretože predstavuje pre toho kto právo spotrebiteľa porušil finančnú ujmu zodpovedajúcu sume, ktorú musí titulom primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi zaplatiť; táto sankčná povaha primeraného finančného zadosťučinenia má však vedľajšiu úlohu, pretože primárna je satisfakčná povaha primeraného finančného zadosťučinenia. Ďalej uviedol, že iba súd je v zmysle právneho poriadku oprávnený rozhodovať spory medzi stranami občianskoprávných sporov; spor o zaplatenie sumy zo spotrebiteľskej zmluvy je takým sporom. Žaloba o zaplatenie voči neporiadnemu dlžníkovi je jedným z možných a zákonom predpokladaných práv veriteľa na jeho vlastnú ochranu. Je nemysliteľné, aby zákonom predpokladaný nástroj ochrany veriteľa mu nakoniec, ako následok obrátenia sa na súdnu autoritu, privodil rapídne zhoršenie postavenia. Ani ako profesionál v inkasnej oblasti nie je oprávnený meritórne rozhodnúť, že časť nároku môže byť sporná, resp. nedostatočne podložená. O nemožnosti plniť v časti (resp. celosti) opäť môže rozhodnúť iba súd; ale ako zistí veriteľ v konkrétnej kauze, že časť jeho nároku nemôže byť súdom priznaná? Iba tak, že si uplatní nárok formou žaloby súdu; každá kauza, aj naoko podobná s inou, má predsa svoje drobné nuansy a zákutia... Právne názory dlžníka i veriteľa majú (mať) pred súdom predsa rovnakú váhu, pretože sú to (iba) právne názory a iba súd je oprávnený a povolaný spor právnych názorov vyriešiť. Ústavný súd SR konštatoval vo svojom náleze sp.zn. PL. ÚS 11/2016 v ods. 34 Odôvodnenia: "Žijeme v dobe úverovej, a to v dobrom aj v zlom. Ekonomika potrebuje spotrebu vrátane tej, ktorá je krytá spotrebiteľskými úvermi. (...) V rozmanitosti spoločnosti sa spotrebné úvery používajú tak k uspokojovaniu konzumných vrtochov, ako aj k preklenutiu nezavinených existenčných problémov. Netreba však zabúdať, že východiskovým bodom by predsa len mala byť myšlienka, že dlhy sa platiť majú a patrí sa ich platiť. Pri argumentácii týkajúcej sa ochrany spotrebiteľov je potrebné rozlišovať argumenty „na vstupe“ týkajúce sa vzniku zmluvného vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom a argumenty „na výstupe“, ktoré sa týkajú procesného presadzovania nespĺnených povinností spotrebiteľa." Žalovaný nesúhlasil ani s výškou. Javí sa mu ako zjavne neprimeraná. Poukázal na rozsudok KS Prešov, sp.zn. 14Co/12/2018 zo dňa 17.7.2018, kde súd konštatuje v ods. 14 Odôvodnenia, že „Za primeranú rozsahu a povahe porušenia práv žalobcu v danom prípade považuje odvolací súd symbolickú sumu zodpovedajúcu priznanému bezdôvodnému obohateniu, ku ktorému došlo v dôsledku neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorú súd vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi, pričom jej neprijateľnosť spočívala v stanovení neúmerneho poplatku v jeho časti, zahŕňajúceho náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy v 2/3 úveru spolu s administratívou. Priznanie nároku vo výške viacnásobne prevyšujúcej sumu poskytnutého úveru (úver poskytnutý v sume 165,97 eur), či výške priznaného bezdôvodného obohatenia je zjavne v rozpore so zásadou proporcionality nárokov vyplývajúcich vo vzťahu založeného predmetnou úverovou zmluvou."

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 900,78 eura si od žalovaného ako postupníka uplatnila na základe toho, že oznámenie SLSP o postúpení pohľadávky z obidvoch úverových zmlúv jej bolo doručené 17.7.2019. KRUK prevzatie pohľadávok potvrdila 18.7.2019. Z textov týchto dokumentov vyplýva, že sa stala klientom spoločnosti KRUK. Posledné splátky uhradila 20.11.2017 na úver číslo 5023391473 a 17.9.2018 na úver číslo 5035380034, teda takmer rok pred postúpením pohľadávok zo SLSP na KRUK. Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0506/2019/CE, uplatnená pre obidve úverové zmluvy, bola podpísaná postupcom a postupníkom 04.07.2019. S jej upraveným obsahom (vyčiernenie niektorých údajov) sa oboznámila až pri návrhoch na vydanie Platobných rozkazov na OS BB. Je presvedčená, že ustanovenia tejto zmluvy, najmä v časti VI., IX. a XII. umožňujú súdu rozhodnúť v zmysle podanej žaloby. Spoločnosť KRUK mala dostať čas na zistenie protiprávneho uzatvorenia zmlúv v tom, že obsahovali niekoľko neprijateľných zmluvných podmienok, čo potvrdili obidva rozsudky a tiež stavu priebežného neplnenia jednotlivých splátok a

pasivity predchádzajúceho veriteľa. Je evidentné, že spoločnosť nakúpila rizikové pohľadávky. Pohnútky ktoré ju k tomu viedli sú viditeľné.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že z repliky vyplýva, že tvrdené úhrady, ktorých výšku a zaplatenie žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, vykonala v čase, kedy žalovaný nebol veriteľom predmetných pohľadávok. Túto skutočnosť preukazuje samotná zmluva o postúpení pohľadávok dodaná žalobkyňou z ktorej vyplýva, že zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená 04.07.2019. Postúpenie pohľadávok nadobudlo účinnosť dňa 09.07.2019. Z ustanovení Občianskeho zákonníka zrejším spôsobom vyplýva, že nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa môže žalobkyňa domáhať od toho, kto sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil. Od žalobkyne neprijal žiadne finančné prostriedky na úhradu svojich pohľadávok, preto žalovaný ani nedisponuje finančnými prostriedkami, ktoré od neho žalobkyňa požaduje vrátiť.

6. Okresný súd Prešov o žalobe rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 1.000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách rozhodol, že žiadna o strán nemá právo na náhradu trov konania.

7. Proti výroku II. rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote žalobkyňa odvolanie, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia. Uviedla, že v zmysle čl. 2.1 a čl. 4.3, no najmä čl. 5.2 zo Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že postupca postúpil postupníkovi dňom účinnosti tejto zmluvy pohľadávky, vrátane ich príslušenstva a všetkých práv, ktoré sú s pohľadávkou spojené. Súd prvej inštancie sa tak nedostatočným spôsobom vysporiadal s otázkou, či prípadný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvoril alebo netvoril predmet postúpenia, nakoľko na postupníka mali byť postúpené všetky práva, teda aj povinnosti, ktoré by súviseli s pohľadávkou. Súd prvej inštancie rovnako zamietol aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie nad sumu 1.000 eur. Žalobkyňa poukázala na nerovnosť postavenia občana vo všeobecnosti a zvlášť ako spotrebiteľa, keď právny predchodca žalovaného podsunul na podpis zmluvu, ktorá obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, následne vymáha pohľadávky prostredníctvom mandantov s nepreukázateľnými a navýšenými údajmi o stave pohľadávky, pričom právny predchodca žalovaného bol 27 mesiacov nečinný. Následne klient rezignuje, záväzky preplatí a musí čeliť dvom platobným rozkazom a dvom žalobám. Pri uplatnení nároku na primerané finančné zadosťučinenie však opätovne nadobúda pocit nerovného postavenia a právnej neistoty pri rozhodovaní súdov. Poukázala na rozhodovaciu prax krajských súdov, pričom mala za to, že odôvodnenie rozhodnutia v časti týkajúceho sa primeraného finančného zadosťučinenia je nepreskúmateľné a nemožno zistiť, z akého dôvodu považoval súd prvej inštancie za dostatočné priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000 eur. Nesúhlasila s konštatovaním súdu, podľa ktorého nemohol do úvahy vziať listiny predložené žalobkyňou, ktorými bola vyzývaná spoločnosťami pred postúpením pohľadávky a konštatovaním, že tieto spoločnosti nemali so žalovaným žiaden vzťah a ich konanie nemohol nijako ovplyvniť. Žalovaný sa dvoma žalobami domáhal sumy vo výške 7.026,67 eur, preto nesúhlasí s konštatovaním súdu, že výšku nemožno odvádzať od hrozacej ujmy. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil, resp. zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26. júla 2023, č.k. 3CoCsp/47/2022 - 128 potvrdil rozsudok vo výroku II. v časti, ktorou žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v prevyšujúcej časti zamietol a zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti, v ktorej žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol a v súvisiacom výroku III. o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Odvolací súd v rozhodnutí uviedol, že pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky a rozsah postúpenia, je potrebné vychádzať z ustanovení § 524 ods.1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka. V prípade postúpenia pohľadávky vo vzťahu k postúpenej pohľadávke pre postupníka, postúpenie zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, ako aj jeho pasívnu legitímáciu v sporoch o nárokoch z postúpenej pohľadávky, ako uviedol aj súd prvej inštancie. Čo do rozsahu postúpenia, v prípade postúpenia pohľadávky podľa ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka prechádza s postúpenou pohľadávkou aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. V predmetnej veci je zrejmé, že z pôvodného veriteľa bola pohľadávka voči žalobkyni postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04.07.2019 (č.l. 37) na žalovaného. S takto postúpenou pohľadávkou prešlo na žalovaného aj príslušenstvo predmetnej pohľadávky, ako aj práva s pohľadávkou spojené

v zmysle uvedeného ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodné obohatenie zákon definuje ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Pasívna legitímácia v stanovenej povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie vychádza z ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka, a ako stav vyplývajúci z hmotného práva je viazaná na toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa sa okrem iného podanou žalobou domáhala zaplata sumy vo výške 900,78 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktorý nárok odôvodňovala tým, že úver zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5023391473, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 6.710 eur a úver zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5035380034 zo dňa 09.11.2022 vo výške 5.400 eur sú bezúročné a bez poplatkov, pričom bezúročnosť a bezpoplatkovosť týchto úverov bola vyslovená rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/170/2020-102 zo dňa 04.03.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.04.2021 a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 15Csp/38/2020 zo dňa 01.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2021. Rozsudkom č.k. 16Csp/170/2020-102 súd zamietol žalobu žalobcu (v tomto konaní žalovaný), pričom vo svojom odôvodnení v bode 30. uviedol, že žalovaný (v tomto konaní žalobkyňa) čerpaná úver vo výške 6.710 eur a poukázala úhrady vo výške 7.502,58 eur. Rozsudkom sp. zn. 15Csp/38/2020 zo dňa 01.06.2021 súd zamietol žalobcu (v tomto konaní žalovaný) voči žalovanej (v tomto konaní žalobkyňa), pričom uviedol, že z rozpisu splátok je zrejmé, že žalovaná uhradila žalobcovi 5.508,20 eur, čo je viac ako výška úveru poskytnutá žalovanej, teda 5.400 eur.

10. Odvolací súd vyjadril názor, že nie je možné založiť pasívnu legitímáciu postupníka len na tom právnom závere, že na neho prešla pohľadávka v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Platby, ktorými žalobkyňa uhradila istinu nad rámec poskytnutého úveru zo zmluvy o úvere uzatvorenej pôvodným veriteľom a žalovanou, by aj v prípade záveru o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, spôsobili bezdôvodné obohatenia len tej strane, a teda tomu veriteľovi, ktorému boli tieto platby aj reálne poskytnuté.

11. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie sa pri posudzovaní dôvodnosti vydania bezdôvodného obohatenia dostatočne nezaoberal, či k bezdôvodnému obohateniu došlo na strane žalovaného, a teda nie na strane pôvodného veriteľa. Záver súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie bol preto predčasný. Z doposiaľ vykonaného dokazovania, a to z rozhodnutí Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp 170/2020, 15Csp 38/2020 vyplýva, že žalobkyňa mala plniť na účet žalovaného a nie na účet jeho právneho predchodcu, čo malo vyplývať z prehľadu poskytnutých plnení. Zároveň žalobkyňa v konaní predložila dôkaz, a to list pôvodného veriteľa, Slovenská sporiteľňa, a.s. zo dňa 05.04.2022 (č.l. 55), ktorým na žiadosť žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 900,78 eur, bolo žalobkyni oznámené, že banka postúpila (predala) dňa 04.07.2019 spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. spotrebné úvery č. 5023391473 a č. 5035380034.

12. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie vo veci doplniť dokazovanie vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 295 CSP, a teda preskúmať, či sa žalovaný na úkor žalobkyne obohatil, posúdiť pasívnu vecnú legitímáciu v spore, vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie v zmysle ust. § 220 CSP riadne odôvodniť.

13. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

14. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 04.03.2021, č.k. 16Csp/170/2020 - 102 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca (v tomto konaní žalovaný) domáhal zaplata sumy 3.909,07 eura. V rozhodnutí dospel k záveru, že zmluva neobsahuje predpoklady použité pre výpočet RPMN, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Žaloba bola zamietnutá z dôvodu toho, že žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) úver čerpaná vo výške 6.710,- eur a uhradila celkovo sumu 7.502,58 eura. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.04.2021.

15. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 01.06.2021, sp. zn. 15Csp/38/2020 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca (v tomto konaní žalovaný) domáhal zaplata sumy 3.117,60 eura. V rozhodnutí dospel k záveru, že zmluva neobsahuje predpoklady použité pre výpočet RPMN, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Taktiež súd mal za to, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a poplatky za upomienky. Nakoniec uviedol, že dodávateľ neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať úver- Žaloba bola zamietnutá

z dôvodu toho, že žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa) úver čerpala vo výške 5.400,- eur a uhradila k 01.07.2019 celkovo sumu 5.508,20 eura. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2021.

16. Vo vyššie uvedených veciach boli vydané platobné rozkazy, ktorými bola žalovaná zviazaná na zaplatenie súd uplatnených žalobcom.

17. Dňa 18.07.2019 bol žalobkyni doručený list označený ako „Dobrá správa - Máme pre vás zmierné riešenie“, od žalovaného, v ktorej ju informujú o výške dlhu 4.084,63 eura na zmluve č. 5023391473 a 4.318,66 eura na zmluve č. 5035380034.

18. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že sa bola informovať v združení HOOS. Povedali jej, že bolo to postúpené na spoločnosť Platiť sa oplatí. Títo ju dvakrát do dňa navštevovali, povedali jej, že ak bude splácať, môžu jej poskytnúť výhodné splácanie, avšak to bolo ešte nevýhodnejšie. Pôvodne tento úver splácala jej dcéra. Neskôr prestala splácať. Vznikli nedoplatky. Žalobkyňa to začala splácať, obrátila sa na ňu spoločnosť Slovenská sporiteľňa. Povedala im nech to dajú na súd. Oni to nedali a postúpili to ďalej. Úver im preplatila. Ďalej uviedla, že úver prevzala spoločnosť platiť a oplatí, ktorá ju bombardovala. Ak by platila, vznikla by jej ujma, keďže nemali na to nárok. Navštevovali ju z advokátskej kancelárie a iných spoločností. Potraviny musí chodiť nakupovať jej manžel, keďže sa bojí. Sama nemôžem ísť nikde. Vždy keď niekde ide, tak musí ju niekto sprevádzať. Prežívala to veľmi zle a debaty v rodine boli nervózne.

19. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

20. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

21. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia určitých (zákoných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Napokon tiež, že nejde o prípad, kedy Občiansky zákonník napriek majetkovému prospechu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

23. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskými zmluvami, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalobkyňa bola od uzavretia zmlúv v postavení spotrebiteľa a právny predchodca žalovaného v postavení dodávateľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva.

24. Po zrušení rozsudku predmetom konania zostalo rozhodnúť o žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 900,78 eura.

25. Súd je v danom prípade viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, že nie je možné založiť pasívnu legitimitáciu postupníka len na tom právnom závere, že na neho prešla pohľadávka v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Platby, ktorými žalobkyňa uhradila istinu nad rámec poskytnutého úveru zo zmluvy o úvere uzatvorenej pôvodným veriteľom a žalovanou, by aj v prípade záveru o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, spôsobili bezdôvodné obohatenia len tej strane, a teda tomu veriteľovi, ktorému boli tieto platby aj reálne poskytnuté.

26. Vyššie uvedený právny názor je totožný s právnym názorom súdu prvej inštancie vyjadrený v rozsudku, podľa ktorého zodpovednostný záväzkový vzťah, vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia,

vzniká len medzi subjektom, ktorý sa na úkor iného bezdôvodne obohatil a subjektom, na úkor ktorého bezdôvodné obohatenie vzniklo. Povinnosť vydať plnenie, získané bez právneho dôvodu, vzniká podľa zákona tomu, kto ho získal, teda tomu, komu bolo bez právneho dôvodu plnené. V prípade, ak následne predmet plnenia nadobudne tretia osoba, povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie na ňu s predmetom bezdôvodného obohatenia neprechádza. Postúpením pohľadávky teda nedochádza k postúpeniu povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. Súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 04.10.2012, sp. zn. 28 Cdo 1856/2012, ktorý uviedol: „Jak plyne z dlouhodobě ustálené judikatury Nejvyššího soudu (srov. např. dovolatelem uváděný rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2004, sp. zn. 33 Odo 221/2002, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 1. 2002, sp. zn. 25 Cdo 413/2000, z poslední doby pak např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 6. 2011, sp. zn. 30 Cdo 2868/2009), povinnost vydat plnění získané bez právního důvodu vzniká podle zákona tomu, kdo je získal. Tím, kdo plnění získal, není osoba, která má předmět plnění aktuálně ve svém držení nebo osoba, která jej skutečně spotřebovala, nýbrž ten, komu bylo bez právního důvodu plněno. Osobou povinnou vydat plnění získané bez právního důvodu je tudíž adresát tohoto plnění. Nabude-li následně předmět plnění třetí osoba, povinnost vydat bezdůvodné obohacení na ni s předmětem bezdůvodného obohacení nepřechází, neboť odpovědnostní závazkový vztah z bezdůvodného obohacení vzniká podle zákona jen mezi tím, kdo se bezdůvodně obohatil, a tím, na jehož úkor bezdůvodné obohacení vzniklo.“

27. Súd sa teda v súlade s pokynom odvolacieho súdu opätovne zaoberal tým, či sa žalovaný na úkor žalobkyne obohatil. K tomu súd nariadil pojednávanie, na ktorom zástupca žalobkyne výslovne uviedol, že nikdy netvrdili, že uhradili platby nad istinu na účet spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o.. Uhradili ich na účet Slovenskej sporiteľne.

28. Vyššie uvedené zodpovedá aj tvrdeniam žalobkyne v priebehu konania a to v replike, v ktorej žalobkyňa uviedla, že posledné splátky uhradila dňa 20.11.2017 na úver číslo 5023391473 a dňa 17.9.2018 na úver číslo 5035380034. Uvedené platby teda boli vykonané ešte pred postúpením pohľadávky dňa 04.07.2019. Z tohto vyplýva, že nemohli byť vykonané na účet žalovaného.

29. Súd si je v danej veci vedomý, že môže vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, avšak v zmysle § 186 ods. 2 prvá veta zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. V predmetnej veci strany zhodne tvrdili (žalobkyňa na pojednávaní dňa 02.10.2023 jednoznačne prostredníctvom svojho zástupcu), že platby žalobkyňa nepoukázala na účet žalovaného a teda súd nepokladal za účelne vykonávať iné dôkazy a z týchto tvrdení strán vychádzal.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v časti vydania bezdôvodného obohatenia zamietol, keďže vykonaným dokazovaním a zhodným tvrdením strán bolo preukázané, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne neobohatil, nakoľko žalobkyňa platby nad istinu neuskutočnila na účet žalovaného. Žalovaný od žalobkyne neprijal žiadne plnenie, na jeho strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu a teda žalovaný nie je pasívne vecné legitimovaný na vydanie bezdôvodného obohatenia.

31. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobkyňa bola v konaní o primerané finančné zadostučinenie úspešná v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu a v časti bezdôvodného obohatenia bol v celom rozsahu úspešný žalovaný. Vzhľadom na čiastočný úspech strán súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

32. Na záver súd uvádza, že rozhodnutie o zamietnutí vstupu Slovenskej sporiteľne do konania nebráni tomu, aby si žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila proti subjektu, ktorý sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, samostatnou žalobou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).